

Christian Morgenstern,
The Werewolf

tradukita de Alexander Gross

A Werewolf, troubled by his name,
Left wife and brood one night and came
To a hidden graveyard to enlist
The aid of a long-dead philologist.

“Oh sage, wake up, please don’t berate me,”
He howled sadly, “Just conjugate me.”
The seer arose a bit unsteady
Yawned twice, wheezed once, and then was ready.

“Well, ‘Werewolf’ is your plural past,
While ‘Waswolf’ is singularly cast:
There’s ‘Amwolf’ too, the present tense,
And ‘Iswolf,’ ‘Aewolf’ in this same sense.”

“I know that—I’m no mental cripple—
The future form and participle
Are what I crave,” the beast replied.
The scholar paused—again he tried:

“A ‘Will-be-wolf?’ It’s just too long:
‘Shall-be-wolf?’ ‘Has-been-wolf?’ Utterly wrong!
Such words are wounds beyond all suture—
I’m sorry, but you have no future.”

...

Christian Morgenstern,
Varulven

tradukita de Sven Collberg

En varulv lopp från fru m.m.
en vacker afton samt begav
sig till en bymagisters grav
och bad: “Var snäll och konjugera.

mig!” Byskolläraren stod upp
på blecknamnsskyltens mässingknopp
med svar till den, som satt på pass
med tåligt korslagd tass på tass.

“Jag var-ulv 1:a pers. i sing.,
du, han, hon, den, det var-ulv. Så
vi voro-ulv, I voren. På
de voro-ulv kom ingenting.”

Varulven myste glad åt hur
pers. hade följts av sing. och plur.
“Fast”, bad han, “kan det inte ges ens
en enda pers. i tempus presens?”

Bekänna måste vår magister,
att därvidlag fanns vissa brister.
En varulv sine imperfecto
var contradictio in adjecto.

...

Christian Morgenstern,
La lupfantomo

tradukita de Bertilo Wennergren

Jen lupfantom’ de famili’
meznokte iam kuris for
al tombo de la profesor’.
kaj petis pri konjugaci’.

Do diktis tiu dokta ul’
starante sur la kructabul’
dum lup’ senmova kiel splinto
atentis vortojn de l’ mortinto.

De “lupfantomo”, simpla rekta,
tra “lupfintomo”, plej perfekta,
plu “lupfontomo”, iom rara,
ĝis “lupfuntomo”, ho, koŝmara.

Ĉi participoj plaĉis multe
al la fantomo, kaj rezulte
ĝi petis: “Legu plu el PIV-o
pri participoj en pasivo.”

La viro ĉagreniĝis tamen:
“Jam fermis mi per fin’ kaj amen,
ĉar netransiraj bestoj feblas
kaj la pasiv’ neniam eblas.”

...

The Werewolf knew better—his sons still slept
 At home, and homewards now he crept,
 Happy, humble, without apology
 For such folly of philology.

Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Anglan de Alexander Gross.

Arg-825-1657 (2013-02-13 18:39:45)

Tiu ĉi angligo troviĝas en <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

Varulven satt med tårad lins.
 Han visste att han fanns och finns.
 Därtill kom också fru m.m.
 som även måste existera.

Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Svedan de Sven Collberg.

Arg-825-1654 (2013-02-13 17:00:43)

Tiu ĉi francigo troviĝas ne la retejo <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html#sv>.

Sed lupfantomo pri transiro
 ja spertas pli ol eĉ vampiro.
 La lup’ revenis larmokula
 al sia famili’ ulula.

Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en Esperanton de Bertilo Wennergren.

Arg-825-1653 (2013-02-14 23:29:47)

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.